

זקן נתן וכל יעבור

סדר הלמוד ליום כ' אייר (ל"ה לעומר) (הילולת הצדיק

הנסתר רבי יוסף וולטוד ב"ר שמחה בונים זי"ע)

סדר לקוטי מוהר"ן הי"ד:

תורה קפ

בְּעֵינַי סגלת הפדיון, מעות הם בחינת דינין, כמו שכתוב: "ואת כל היקום אשר ברגליהם" וזה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו, (פסחים קי"ט). נמצא המעות הם בחינת רגליו, וזה בחינת (ישעיה מ"א): "צדק יקראהו לרגלו", וצדק מלכותא קדישא' (פתח אליהו). ומלכות הוא בחינת דינין, כי דינא דמלכותא דינא' (גיטין י). ועל כן מעות הם בחינת דינין. וצריך להמתיק הדינין בשרשן, ושרש הדינין בבינה, כמו שכתוב (משלי ח): "אני בינה לי גבורה". ועל כן עלידי שמניחין הידים על המעות נמתקין הדינין, כי יש בבינה שלש ידים, הינו שיש שם שתי ידים יד הגדולה ויד החזקה, וכללות הידים הוא יד הרמה ועל-כן עלידי שבא המעות שהוא הדינין להידיים שהם בחינת שלש ידים שבבינה, נמתקין הדינין בשרשן, כי שרשן הוא בינה ששם השלש ידים הנ"ל, וצריך להמתיק הדין שבזה העולם העשייה עלידי השלשה ידים שיש בכל עולם ועולם מהשלשה עולמות שלמעלה מזה העולם העשייה, הינו אצילות בריאה יצירה, וכשממתיק הדין של עולם העשייה בשלש ידים שביצירה, נמתק עלידי שם של מ"ב אב"ג וכו'. כי מ"ב בגימטריא שלש פעמים יד. ובעולם הבריאה נמתק עלידי שם אקו"ק ושם יק"ו ששניהם גם כן גימטריא מ"ב שלש פעמים יד. ולמעלה בעולם האצילות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקד ◀ צֵמֶר מִזֶּה רַב־יָמִים יֵצֵא לְ"צֶדֶק צְדִיק מִקִּוְיָה שִׁדְרָה צָהֳדָה מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ▶

◀ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת ▶

נִמְתָּק עַל יְדֵי מ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם מ"ה הֵינּוּ פְּשׁוּט וּמְלוּי וּמְלוּי
דְּמְלוּי שְׁכָלָם יַחַד הֵם מ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁלֹּשׁ פְּעֻמִּים יָד. וְצָרִיף לְרֵאוֹת
שֶׁלֹּא יִהְיֶה קִמְצָן שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר אֲצִלוֹ דִּינִין, וְלָזֶה צָרִיף חֲכָמָה יִתְרָה,
לְדַעַת כַּמָּה זֶה צָרִיף לְתֵן, שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר אֲצִלוֹ דִּינִין:

וּתְזַרְזֵה קַפָּא

בְּשִׁמְתֵּךְ שָׂרִים בְּקִשְׁרֵי אֵיזָה אֲנָשִׁים עַל אִישׁ אֶחָד אֲפִלוֹ
אִם הוּא אָדָם חָשׁוּב יוֹתֵר מֵהֶם, עַל כָּל זֶה
יְכוּלִים לְהַפְּיִלוֹ, כִּי נִתְקַבְּצִים חֲלָקֵי הַכְּבוֹד שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד מֵהֶם,
וְעַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטְּלָה חֵלֶק כְּבוֹד שֶׁלוֹ וְנוֹפֵל עַל יָדָם, בְּבַחֲיִנַת (אִיּוֹב
כ"ט): "רָאוּנִי נְעָרִים וְנִחְבְּאוּ", שֶׁהַקְּטָנוֹת בָּטֵל לְפָנָי גְּדִלוֹת, כִּי
חֲלָקֵי הַכְּבוֹד שֶׁלָּהֶם כְּשֶׁנִּתְקַבְּצִין וְנִתְקַשְׁרֵי יַחַד, הוּא גְּדוֹל מִחֲלָק
כְּבוֹד שֶׁלוֹ לְבַדּוֹ, אִם לֹא שִׁזָּה הָאִישׁ שְׁחֹלְקִין עָלָיו הוּא גְּדוֹל
בְּמַעַלָּה מְאֹד, עַד שֶׁחֲלָק כְּבוֹד שֶׁלוֹ, גְּדוֹל יוֹתֵר מִכָּל חֲלָקֵי כְּבוֹד
שֶׁלָּהֶם בְּיַחַד, אֲזִי אֲדַרְבָּא נִתְבַּטְּלִים הֵם לְפָנָיו בְּבַחֲיִנַת רָאוּנִי וְכוּ'
כַּ"ל, אֲבָל אִם אֵין גְּדוֹל כָּל־כָּף יְכוּלִים לְהַפְּיִלוֹ עַל יְדֵי הַקְּשָׁר, אֲפִלוֹ
אִם כָּל אֶחָד מֵהֶם נִמּוּף מִמֶּנּוּ, רַק שֶׁלֹּא יִהְיוּ רְשָׁעִים, כִּי 'קִשְׁר
רְשָׁעִים אֵינּוּ מִן הַמְּנִיין' כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה
(סְנֵהֲדִרִין כו): כִּי רְשָׁעִים אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּכְבוֹד, אֲבָל אִם אֵינּוּ רְשָׁעִים
וְיֵשׁ לֹו חֵיּוֹת מִהֶנְפֶּשׁ, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּכְבוֹד וְיוֹכְלוּ לְהַפְּיִל מִי שְׁחֹלְקִים
עָלָיו עַל יְדֵי הַקְּשָׁר כַּ"ל.

וְעַל זֶה הַתְּפִיל יַעֲקֹב שֶׁלֹּא יִזְיַק מִחֲלָקֵת קִרַח לְמִשְׁהָ רַבְּנֵי, עָלָיו
הַשָּׁלוֹם, וְאָמַר (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "בְּקִהְלָם אֵל תַּיַחַד כְּבוֹדֵי", הֵינּוּ
שֶׁלֹּא יִתְיַחַד וְיִתְקַשְׁרֵי חֲלָקֵי הַכְּבוֹד שֶׁלָּהֶם שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד מֵהֶם, כִּי
הֵם הָיוּ "קְרוּאֵי מוּעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם" חָשׁוּבִים, וְכִשְׁלֹא יִתְיַחַד וְיִתְקַשְׁרֵי

חֲלָקֵי הַכְּבוֹד שְׁלָהֶם, בְּיָדָיו יוֹכֵל מִשָּׁה לְעַמּוּד נִגְדָם לְהַפִּילָם. וּמָה שָּׁאָמַר כְּבוֹדֵי. כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּחִינַת הַכְּבוֹד, כִּי הוּא בְּחִינַת הַנֶּפֶשׁ. כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם מו): "כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְבֵית יַעֲקֹב". וְכַשְׁמִפִּילִין אֵיזָה אָדָם, עַקֵּר הַנֶּפֶלָה שְׁנוֹפֵל לְתַאֲוֹת נְאוּף, הַשֵּׁם יִצְיָלָנוּ:

כָּל הַדְּבָרִים שְׂדוּבְרִין עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְעַל אֲנָשָׁיו, הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד בְּגַשְׁמֵי וּבְרוּחָנִי, וְכְמוֹ שְׁאִיתָא בַּמְדָּרָשׁ (תְּנַחוּמָא פְּרָשַׁת נְצָבִים) עַל פְּסוּק: "אַתֶּם נְצָבִים" שְׁנַסְמָךְ לְפָרָשַׁת קָלְלוֹת לֹזְמֵר שְׁכָל הַקָּלְלוֹת הֵן הֵן הַמְצִיבִין אֶתְכֶם:

הַזְּרָה קַפָּב

דַּע שְׁכָל מָה שְׁהָעוֹלָם מְדַבְּרִים בַּסְּפִירָה בְּכָל יְמֵי הַסְּפִירָה, הֵם מְדַבְּרִים רַק מִהַסְּפִירָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְמִי שֶׁהוּא מִבֵּין יוֹכֵל לְשִׁמְעַ וְלִידַע זֹאת, אִם יִטָּה אֲזַנּוֹ הַיָּטֵב לְסַפּוּרֵי דְבָרֵיהֶם יִשְׁמַע שֶׁהֵם מְדַבְּרִים רַק מִהַסְּפִירָה שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם:

הַזְּרָה קַפָּג

דַּע שְׁהַצְּדִיקִים שְׂבִדוּר הֵם יוֹשְׁבֵין בְּעַגּוּל, דְּהֵינּוּ סֵדֶר יְשִׁיבָתָם שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים בְּעוֹלָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּמִקּוֹמוֹ, הוּא עַל סֵדֶר הָעַגּוּל, וְאֵף שִׁישׁ שְׂאָר בְּנֵי אָדָם בִּינֵיהֶם שְׁמַפְסִיקִין וּמְקַלְקְלִין סֵדֶר הָעַגּוּל, אֲךָ דַּע שְׂאֵלוֹ בְּנֵי אָדָם הֵם בְּבְחִינַת אֵינּוּ מִן הַיְשׁוּב, וְאֵינָם נִחְשָׁבִים כָּלֵל, וְאֵזִי נְשִׂאָרִים הַצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים בְּסֵדֶר עַגּוּל וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּלֵם, וְהוּא בְּחִינַת רֵאשׁ בֵּית-דִין, כִּי אֵלוֹ הַצְּדִיקִים שִׁיוֹשְׁבִים בְּעַגּוּל הֵם בְּחִינַת בֵּית-דִין שְׁמֵהֶם יוֹצֵא הַמְשַׁפֵּט לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, הֵן לְזָכוֹת הֵן לְחֻבָּה, וְכֵן פְּרָנְסָה יוֹצֵאת

מהם שהם מחלקין הפרנסה לכל אחד ואחד כראוי לו:

והעקר הוא שיהיה אהבה ביניהם, ואהבה הינו שיהיה האהבה חזקה כל כך, עד שיהיו רואים זה את זה תמיד, כי מחמת גדל האהבה אינם יכולים לסבל כלל שלא יראו אחד את חברו תמיד, גם יש אהבה שיכולים לסבל שלא יראו זה את זה, ואף-על-פי-כן הוא אהבה שאוהבין את עצמן מרחוק, וגם זה הוא בחינת רואין זה את זה, כמו שאומרין העולם על דבר השנאוי שאינו יכול לראותו, אבל כשהם אוהבים זה את זה הוא בחינת רואים זה את זה, שהיא בחינת אהבה כנ"ל: וזה בחינת (סנהדרין ל): 'סנהדרין היתה יושבת כגרון עגלה', 'סנהדרין', זה בחינת הצדיקים, שמהם יוצאין כל המשפטים וכל הפרנסה כנ"ל, וזה בחינת כגרון, שמשם יוצא מזונות ופרנסה, וישיבתם בעגול כנ"ל, וכל זה כדי שיהיו רואין זה את זה כמו שכתוב שם בגמרא, הינו בחינת אהבה, שהיא בחינת ראייה כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קפ

א ענין סגלות הפדיון עין פנים:

תורה קפא

א בשמתקשרים יחד איזה אנשים וחולקים על איש אחד, אף-על-פי שהיא אדם חשוב יותר מהם, עם כל זה יכולין להפילו, רק שלא יהיו רשעים, כי קשר רשעים אינו מן המנין, אבל אם אינם רשעים אז יכולין להפיל מי שחולקין עליו על-ידי הקשר אף-על-פי שכל אחד לבדו נמוך ממנו, אם לא שזה שחולקין עליו הוא גדול במעלה מאד אז אדרבא הם נתבטלים לפניו, וכשמפילין איזה

אָדָם עֵקֶר הַנְּפִילָה שְׁנוּפֵל לְתַאֲוֹת נְאוּף רַחֲמָנָא לְצֻלָּן:
ב כָּל הַדְּבָרִים שְׂדוּכְרִים עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְעַל אֲנָשָׁיו הֵם טוֹבוֹת
גְּדוּלוֹת מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְהֵן הֵן הַמְּצִיבִין אוֹתָם:

תורה קפב

א כָּל מֶה שֶׁהָעוֹלָם מְדַבְּרִים בְּכָל יְמֵי הַסְּפִירָה הֵם מְדַבְּרִים רַק
מִהַסְּפִירָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וּמִי שֶׁהוּא מִבֵּין יוֹכֵל לְשִׁמְעַ וְלִידַע זֹאת,
אִם יִטָּה אֲזַנּוֹ הֵיטֵב לְסִפּוּרֵי דְבָרֵיהֶם יִשְׁמַע שֶׁהֵם מְדַבְּרִים רַק
מִהַסְּפִירָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם:

תורה קפג

א הַצְּדִיקִים שֶׁבְּדוֹר הֵם יוֹשְׁבִים עַל סֵדֶר הָעֵגוּל, וְהֵם בְּחִינַת
בֵּית־דִּין וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא רֹאשׁ בֵּית־דִּין שְׁלָהֶם, וּמֵהֶם יוֹצֵא
הַמְּשַׁפֵּט לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הֵן לְזָכוֹת וְהֵן לְחֻבָּה, וְכֵן הֵם מְחַלְקִים
הַפְּרָנְסָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרְאוּי לּוֹ, וְהָעֵקֶר הוּא שִׁיחֵיה אֶהְבָּה
בִּינֵיהֶם עַד שִׁיחֵיו בְּבְחִינַת רוֹאִין זֶה אֶת זֶה:

סדר ימי מוהר"צ"ת הימי:

בְּבִקְרָא שֶׁהוּא יוֹם שְׁנֵי אַחַר יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא יוֹם רְבִיעִי בַּשָּׁבוּעַ,
בְּעֵת שֶׁהָיִיתִי מְעַטָּף בְּטִלִּית וְתַפְלִין בֵּין תְּפִלַּת שְׁמוֹנֵה־עֶשְׂרֵה
לְאַשְׁרֵי־וּבָא־לְצִיּוֹן, בָּא אֵלַי פְּתָאם הַמְּשַׁרֵּת מִיכָל, שֶׁהָיָה מְשַׁרֵּת
אֶת רַבְּנֵנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָהּ, וְקָרָא אוֹתִי בְּזִרְיוֹת לְרַבְּנֵנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָהּ וְתַכְּף סְלֶקְתִּי אֶת הַטִּלִּית וְתַפְלִין מֵעָלַי, וְרָצִיתִי אֵלָיו,
וּמְצֵאתִיו בְּבֵית הַגָּדוֹל עָנָה וְאָמַר לִי: הֲרֵאִינִי מִיַּד הַסֵּפֶר שְׁלָךְ,
דְּהֵינּוּ שְׁכַתְּבִתִּי בּוֹ כָּל הַתּוֹרוֹת שְׁלוֹ, שְׁכַרְכְּתִיו פֶּה, כַּנִּזְכָּר לְעִיל
(סִימָן ט'); וְתַכְּף רָצִיתִי וְהֵבֵאתִיו אֵלָיו זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָהּ וְלָקַח הַסֵּפֶר
מִיָּדִי, וּבַמָּקוֹם שֶׁעָמַד, שָׁם הִתְחִיל לְפָתְחוֹ וּלְעֵין בּוֹ, וְהִפָּךְ בּוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקח ◀ צֶמֶר מִזֹּהַרְנִי"ת זִצ"ל "צֶדֶק צִנְיִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרִי צֶהֱדִי מִסְפְּרֵי רַבְנֵנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ◀
◀ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

וּפְתַחוּ בְכַמָּה מְקוֹמוֹת, וְעֵינַי בָּהֶם קָצַת, וְאַחֲר־כֵּן עָנָה וְאָמַר לִי:
לֵךְ וְקַח נֵיזָר וּכְתֹב עָלָיו הַתְּחִלּוֹת מְכָל הַתּוֹרוֹת הַנִּמְצָאִין בְּזֶה
הַסֵּפֶר וְכֵן עָשִׂיתִי מִיָּד, וְהִלְכֹתִי לְבַיִת אַחֵר וְהִתְחַלֵּתִי לְכַתֵּב, עַד
שֶׁגִּמַּרְתִּי סְמוּךְ לְגִמַּר חֲזֹר וּבָא הַמְּשִׁירַת הַנִּזְכָּר לְעִיל וְקָרָא אוֹתִי
בְּבִהְלָה, וְאָמַר שְׂרַבְנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה צְוָה שְׂתַכַּף אָבוֹא אֵלָיו עִם
הַסֵּפֶר וְהַנֵּיזָר וּכְלִי כְּתִיבָה וְתַכַּף רַצְתִּי וּבָאתִי אֵלָיו וּמְצָאתִיו
בְּחֻדְרוֹ וְתַכַּף אָמַר לִי שֵׁב וְיִשְׁבְּתִי לְפָנָיו וְהוֹצִיא הַסֵּפֶר שְׁלוֹ
שֶׁהִתְחַלֵּתִי לְהַעֲתִיקוֹ מִזְמַן רַב וְלֹא נִגְמַר כַּמְבֹאֵר לְעִיל (סִימָן י"א)
(הוּא הַסֵּפֶר הַנִּשְׁרָף) וְאֲנִי כִּבֵּר הָיִיתִי מְצַפֶּה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים מָתִי
אֲזָכָה לְגִמַּר הַעֲתָקָת זֶה הַסֵּפֶר הַנּוֹרָא הַנֶּעְלָם מֵעֵינַי כָּל זְכוֹ וְאִז
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁזָכִיתִי לְגִמְרוֹ וְיִשְׁבְּתִי
אֲנִי לְפָנָיו כַּמָּה שָׁעוֹת, וְהוּא קָרָא מְלָה בְּמִלָּה וְאֲנִי כָּתַבְתִּי עַל
הַסֵּפֶר בְּדִיו עַד שֶׁגִּמַּרְתִּי וְכָל אֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ יָשָׁבוּ מִחוּץ לְחֻדְרִי וְאֲנִי
יִצְאֹתִי אַחֲרֵי כֵּן מִלְּפָנָיו, וְכִמְעַט לֹא יָדַעְתִּי בֵּין יוֹם לְלֵילָה אֵף עַל
פִּי שְׁלֹא יָדַעְתִּי כָּלֵל מַה שְׁכַּתְבֹּתִי אֵף עַל פִּי כֵן מְעַט דְּמְעַט
שֶׁהִתְנוֹצֵץ בְּדַעְתִּי אֵיזָה הָאָרֶה בְּעֶלְמָא מִרְחוֹק מְגִדְלַת נְפִלְאוֹת
נוֹרָאוֹת הַסֵּפֶר הַזֶּה הִלְחִיב לְבִי וְדַעְתִּי מְאֹד, שֶׁכִּמְעַט לֹא יָדַעְתִּי
הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם וְעַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ מַה זֶה עָשָׂה הַשֵּׁם עִמִּי חֶסֶד כְּזֶה
שְׁזָכִיתִי לְכַתֵּב דְּבָרִים כְּאֵלֶּה בְּרוּךְ הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שֶׁגִּמְלָנִי
כָּל טוֹב כְּזֶה. בְּיוֹם חַמִּישֵׁי נִסְעֵתִי לְנַעֲמִירוֹב, וְחֲזַרְתִּי מִשָּׁם
וְנִתְעַכְבְּתִי אֲצֵל רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּבִרְסָלָב עַד אַחֲרֵי שֶׁמַּחַת
תּוֹרָה וְזָכִיתִי לְשִׁמְעַ כַּמָּה תּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת נוֹרָאוֹת בְּאֶסְרוֹ חַג זִירוֹ
עֲצָמוֹ לְנִסְעַ מִיָּד לְלִמְבֵּרְג, וְלֹא רָצָה עוֹד לְהִרְבּוֹת דְּבָרִים עִמִּי כִּי
כִּבֵּר דְּבִרְתִּי עִמּוֹ הִרְבֵּה בְּכָל הָעֵת הַהִיא, וְלָקַח מֵאֵתִי הַסֵּפֶר
הַהוּא הַנִּזְכָּר לְעִיל הֵינּוּ הַסֵּפֶר שֶׁל הַתּוֹרוֹת שְׁלוֹ שֶׁהֵיוּ כְּתוּבִים

אֲצִלִי שְׁנֵקָרָא עֲתָה לְקוּטֵי מוֹהַר"ן כִּי גַם אַחַר יוֹם הַכַּפּוּרִים בְּעֵת
שְׁנֵסְעֵתִי מֵאֲתוֹ בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹן רָצָה לְקַח מֵאֲתֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה אֶךְ
אַחַר כֵּךְ חָזַר מִדַּעְתּוֹ וְלֹא לָקַחוּ וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁחָזַרְתִּי אֲצִלּוֹ כַּנְזֹכֵר
לְעִיל וְנִתְעַכְבְּתִי עַד הֵנָּה לְקַח מֵאֲתֵי הַסֵּפֶר וְעַדִּין לֹא יִדְעֵתִי אִז
מֵה כַּוְנָתוֹ בַּזֶּה, כִּי עַדִּין לֹא גָלָה לְשׁוֹם אָדָם שְׂרָצוֹנוֹ לְהַדְפִּים סִפְרוֹ
אֲדַרְבָּא תָּמִיד הִיְתָה דְרַכּוּ לְהַזְהִיר לְבָלֵי לְגַלוּת תּוֹרָתוֹ לְאַחֲרִים
שְׂאִינָם מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵנָּה בְּעֵת שֶׁהָיָה מוֹכֵן רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה לְנִסְעַ לְמַבְרָגָה, הָיִיתִי נִבְהָל וְנִחְפָּז מְאֹד, כִּי גַם אֲנָשֵׁי־
שְׁלוֹמֵנוּ הַנְּגִידִים, שֶׁלָּקַחוּ אוֹתִי בְּתַחֲלָה לְמֵאֵהֱלוֹב וְחָזְרוּ, כַּנְזֹכֵר
לְעִיל, עֲתָה חָזְרוּ וְנָסְעוּ לְמֵאֵהֱלוֹב, וְלֹא רָצוּ לְקַח אוֹתִי, וְאַחַר
הַפְּצָרוֹת שְׁלִי נִתְרָצוּ לְקַבֵּל אוֹתִי עִמָּהֶם וְהֵם רָצוּ לְלוֹת אֶת רַבֵּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה עַד קְהֵל־תִּקְדָּשׁ קְרָאֲסָנִי וּמִשָּׁם יִסְעוּ לְמֵאֵהֱלוֹב, וְהֵם
נָסְעוּ מִיַּד עִם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, עַד קְהֵל־תִּקְדָּשׁ קְרָאֲסָנִי, וְצוּ
שְׂאֵסַע אַחֲרֵיהֶם עִם שְׂאֵר הָעֲגָלוֹת דְּפָה, שְׁיִלּוּ אֶת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה עַד שָׁם, וְשָׁם יִקְבְּלוּ אוֹתִי לְמֵאֵהֱלוֹב וְהָעֲגָלוֹת, שְׂרָצוּ
לְלוֹת, נִתְעַכְבְּבוּ קִצְתָם אַחַר שֶׁכָּבַר נָסַע רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, כִּי
נָסַע בְּחַפְזוֹן, וְהָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל, כִּי נִכְסַפְתִּי מְאֹד אוֹלֵי אֲזֻכָּה
לְשִׁבְעַ שְׁמָחוֹת, רְאִית פָּנָיו הַקְּדוֹשִׁים, וְאוֹלֵי אֲזֻכָּה לְשִׁמְעַ עוֹד
אִיזָה דְבוּר מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, עַל־כֵּן הָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל מֵהָעֵכוּב וְהַשָּׁם
יִתְבָּרַךְ עֶזֶר לִי וְנִסְעֵתִי אַחֲרָיו, וְלֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיג הָעֲגָלוֹת שְׁלוֹ,
וּמִחֲמַת הַבְּהָלָה שֶׁכִּחַתִּי הִתְבָּה שְׁלִי עִם הַכְּתָבִים שְׁלִי בַּדֶּרֶךְ,
בְּקְהֵל־תִּקְדָּשׁ פִּיטְשֶׁרֶע, וְהַכְּרַחְנוּ לְשַׁלַּח אַחֲרֵיהֶם, וְהַחֲזִירוּ לִי
בַּדֶּרֶךְ, בְּמָקוֹם שֶׁעָמְדוּ לְפֹשׁ וּמָצְאֵתִי אֶת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וְלֹא
דִּבֵּר עִמִּי כִּלְל וְתִכְּף כְּשֶׁבָּאתִי לְהַכְפִּיר שְׁעָמַד שָׁם, אַחַר שֶׁעָה קָלָה
נָסַע מִשָּׁם כִּי הוּא בָּא לְשָׁם מְכָבֵר וְאֲנִי הָיִיתִי מְכָרַח לְהַתְעַכְבֵּב שָׁם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקי ◀ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

לִתֵּן מִסְפּוּא לְסוֹסִים וְאַחַר כֵּךְ נִסְעֵתִי מִשָּׁם, וְהֵייתִי גַם כֵּן נִבְהַל
וְנִחְפּוּ מִחַמַּת שָׁלֹא יִכְלָתִי לְהַשְׁיִגּוּ, וּבְתוֹךְ כֵּךְ פָּנָה הַיּוֹם וְהִגִּיעַ
הַלֵּילָה וְהָיָה רֶפֶשׁ וְטִיט וְנִסְעֵנוּ לְאַט וְהֵייתִי מִתִּירָא אוֹלֵי נִסְע
רַבְנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לְאַיִזָה אֲכַסְנִיא בְּסוּד, וְאַיִשׁ לֹא יֵדַע הֵיכֵן הוּא
בְּדַרְכוֹ עַל פִּי רַב (וְכִמוֹ שֶׁעָשָׂה בְּוִינִיצָא וְכוּ') וְיִכּוֹל לְהֵיזוֹת שָׁלֹא אֵדַע
הֵיכֵן הוּא וּבִבְקָר יִסַּע לְדַרְכוֹ וְלֹא אֶזְכָּה לְרֵאוֹתוֹ, עַל כֵּן הֵייתִי
טָרוּד בְּצַעַר וְנִחְפּוּ מְאֹד:

סִדְרָא לְקוּטֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

כח עַל-יְדֵי מַחְלָקַת קִשָּׁה לְהַתְפַּלֵּל וּלְדַבֵּר דְּבוּרִים דְּקִדְשָׁה. עַל-כֵּן
קִדְם הַתְּפִלָּה צְרִיכִין לְקַבֵּל עָלָיו מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרַעְיָךְ
כְּמוֹךְ", כִּי לְהַמְשִׁיךְ אַהֲבָה וְשָׁלוֹם, כִּי עִקַּר הַדְּבֹר מִשָּׁלוֹם (שם סי'
רלט).

כט עַל-יְדֵי מַחְלָקַת נוֹפְלִים מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת עַל אַנְשִׁים
בְּשָׂרִים (שם סי' רנא; ועי' אמת ואמונה אות לו לח).

ל כְּשֵׁישׁ מַחְלָקַת עַל הָאָדָם, יְכוּלִין לְהַפִּילוֹ מִמִּדְרָגָתוֹ, חַם וְשָׁלוֹם.
וְצָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שֶׁלֹּא יִטָּה מִן הַדֶּרֶךְ חַם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקַת (שם סי' רנח).

לא כְּשֵׁישׁ מַחְלָקַת עַל הָאָדָם, אֵין לְאָדָם לַעֲמֹד עֲצָמוֹ כְּנֶגֶד
הַשׁוֹנְאִים לוֹמְרִי: כְּמוֹ שֶׁעוֹשָׂה לִי, כֵּן אֶעֱשֶׂה לוֹ כְּנֶגְדּוֹ! כִּי זֶה גּוֹרֵם
שְׁחֵשׁוֹנָא יָבוֹא לְמִבְקָשׁוֹ, לְרֵאוֹת בּוֹ חַם וְשָׁלוֹם מִה שְׁחֵשׁוֹא רוֹצֵה
לְרֵאוֹת בּוֹ; רַק אֲדַרְבָּא רְאוּי לְדוֹן אוֹתָם לְכַף-זְכוּת וּלְעֲשׂוֹת לָהֶם
כָּל הַטּוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִפֵּר מִחֲשָׁבוֹת הַשׁוֹנְא, וְאוּי אֲדַרְבָּא
תְּשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הֶרְעָה עַל רֵאוּשׁוֹ (שם סי' רעז).

לז וְכָל זֶה כְּשֶׁהַחֲלוּקִים הֵם רְשָׁעִים. אֲבָל כְּשֶׁהַחֲלוּקִים עָלָיו צְדִיקִים,

בַּוְדָּאִי בּוֹנֵתֶם הוּא רַק לְטוֹבָה, שְׁמֵרִימִין וּמַנְשְׂאִין אוֹתוֹ עַל-יְדֵי-זֶה וּמִמֵּתִיקִים דִּינִים מֵעָלָיו עַל-יְדֵי-זֶה שְׁחוֹלְקִים עָלָיו. וְזֶה צָרִיד הָאָדָם לְדַעַת כְּשֵׁישׁ עָלָיו מִחֶלְקַת שְׁל צְדִיקִים, שֶׁהוּא רַק לְטוֹבָה, וְצָרִיד לְבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִטְעֶה עֲצָמוֹ בְּזֶה לֹמַר שֶׁהוּא מִחֶלְקַת גְּמוּרָה חַם וְשָׁלוֹם, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִתְגַּבֵּר מִחֶלְקַת גְּמוּרָה דְּסִטְרָא אַחֲרָא חַם וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה (שם).

ג. עַל-יְדֵי מִחֶלְקַת בָּא עֲנִיּוֹת, וְאִין זֹכִין לְרְפוּאָה. אֲבָל עַל-יְדֵי שָׁלוֹם בָּא רְפוּאָה וּפְרָנְסָה (שם).

ד. כְּשֵׁישׁ מִלְחָמוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה בָּא עֲצִירַת גְּשָׁמִים חַם וְשָׁלוֹם וְנַעֲשֶׂה יְקָרוֹת חַם וְשָׁלוֹם (לקו"ת סי' ס).

ה. עַל-יְדֵי שְׁפוּגְמִין בְּכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה בָּא מִחֶלְקַת (שם סי' ע"א; ועי' א"י אות יח, כבוד אות לב).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִיּוֹת:

וְהַלֵּךְ וְעָמַד עֲצָמוֹ אֵצֶל בַּעַל-הַבַּיִת אֶחָד וְדָרַךְ הַמְשָׁרְתִים, שְׁבֵת-חֶלְקָה צְרִיכִים לְהַשְׁכֵּר בְּפָחוֹת וְלַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת כְּבִדּוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן בָּאִים לְמַעְלוֹת הַמְשָׁרְתִים הַגְּדוֹלִים וְהָיָה הַבַּעַל-הַבַּיִת עוֹשֶׂה עִמּוֹ מְלָאכוֹת כְּבִדּוֹת, וְהָיָה שׁוֹלְחוֹ לְאֲדוֹנָיִם לְשֵׂאת סְחוּרָה כְּדָרַךְ הַמְשָׁרְתִים, שְׁצְרִיכִים לְכַף יְדֵיהֶם תַּחַת אֲצִילֵיהֶם לְהַנִּיחַ הַבְּגָד עַל בְּלִיטַת הַיָּד בְּרַחֲב הַכַּתֵּף, וְהָיָה כְּבִד עָלָיו מְאֹד עֲבוּדָה כְּזוֹ. לְפַעְמִים הָיָה צָרִיד לְעֵלוֹת עִם הַמְשָׂאוֹי הַנִּל עַל עֲלִיּוֹת הַגְּבוּהוֹת, וְהָיָה קֹשֶׁה עָלָיו הָעֲבוּדָה וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ, כִּי הָיָה פִּילוֹסוֹף בְּרִי-הַבְּנָה: מַה לִּי לְעֲבוּדָה זוֹ? הֲלֹא הָעֵקֶר הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכַלִּית-לְשָׂא אִשָּׁה וּלְהַתְּפָרְנֵם, עַדִּין אֵינִי צָרִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, עַל זֶה יְהִי פְנָאִי לְהַבָּא, בְּשָׁנִים הַבָּאוֹת, כָּעֵת טוֹב לִי לְהִיּוֹת מְשׁוּטְט בְּאַרְץ, לְהִיּוֹת בְּמַדִּינוֹת, לְהַשְׁבִּיעַ עֵינַי בְּעוֹלָם.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקיב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַלֵּךְ בְּשׁוֹק וְרָאָה, שְׁנוֹסְעִים בְּעִגְלָה גְּדוֹלָה סוֹחְרִים וְשָׂאל אוֹתָם: לְהִיכֵן אַתֶּם נוֹסְעִים? לְלֹאגֹרְנָא [עִיר] הִתְקַחוּ אוֹתִי לְשָׁם? הֵן וְקָבְלוּ אוֹתוֹ לְשָׁם, וּמִשָּׁם הִפְלִיג לְאַטְלִיָּא, מִשָּׁם לְשַׁפְּאֲנִיָּא [סַפְרָד] בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ עָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים, וְעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה עוֹד חֲכָם יוֹתֵר מֵאַחַר שֶׁהָיָה בְּמִדְיָנוֹת רַבּוֹת וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ: כָּעֵת רָאוּי לְהַבִּיט עַל הַתְּכֵלִית וְהַתְּחִיל לַחֲשֹׁב עִם פִּילוֹסוֹפִיָּא שְׁלוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת, וַיִּישַׁר בְּעֵינָיו לְלַמֵּד מְלֶאכֶת צוּרָף (בְּזֶהֱב), שֶׁהִיא מְלֶאכֶת גְּדוֹלָה וְנֹאָה, וַיֵּשׁ בָּהּ חֲכָמָה, וְגַם הִיא מְלֶאכֶת עֲשִׂירָה וְהוּא הָיָה בְּרִי-הַבְּנָה וּפִילוֹסוֹף, וְלֹא הֶצְרֵךְ לְלַמֵּד הַמְּלֶאכֶת כַּמָּה שָׁנִים, רַק בְּרַבַּע שָׁנָה קִבַּל אֶת הָאֲמָנוֹת וְנַעֲשֶׂה אוֹמֵן גְּדוֹל מְאֹד, וְהָיָה בָקִי בְּמְלֶאכֶת יוֹתֵר מִן הָאוֹמֵן שֶׁלְּמִדּוֹ אַחֲרֵי-כֵן יֵשֶׁב עֲצָמוֹ: אַף-עַל-פִּי שֵׁישׁ בְּיַדִּי מְלֶאכֶת כָּזוֹ, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֵין דֵּי לִי בְּזֶה הַיּוֹם חָשׁוּב זֹאת, פֶּן בְּזִמָּן אַחֲרַי יִחְשַׁב דְּבַר אַחַר וְהָלַךְ וְהֶעֱמִיד עֲצָמוֹ אֶצֶל שְׁטִיין-שְׁנַיִדְעֵר [חֵיתוּי וְלִיטוּשׁ אַבְנִים טוֹבוֹת], וּמִחֲמַת הַבְּנָה שְׁלוֹ, קִבַּל אֲמָנוֹת הַזֹּאת גַּם-כֵּן בְּזִמָּן מְעַט, בְּרַבַּע שָׁנָה אַחֲרֵי-כֵן יֵשֶׁב עֲצָמוֹ עִם הַפִּילוֹסוֹפִיָּא שְׁלוֹ: גַּם שֵׁישׁ בְּיַדִּי שְׁתֵּי הָאֲמָנוֹת, מִי יוֹדֵעַ פֶּן לֹא יִחְשַׁבוּ שְׁנֵיהֶם; טוֹב לִי לְלַמֵּד אֲמָנוֹת, שֶׁהִיא חֲשׁוּבָה לְעוֹלָם וְחָקֵר בְּהַבְּנָה וּפִילוֹסוֹפִיָּא שְׁלוֹ לְלַמֵּד דְּאֶקְטִירִיָּא [מִקְצוֹעַ רַפּוּאָה], שֶׁהוּא דְּבַר הַצָּרִיךְ וְחָשׁוּב תָּמִיד וְדָרָךְ לְמוֹד דְּאֶקְטִירִי-שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד מִקֶּדֶם לְשׁוֹן לְטִיין [לְטִינִית] וְהַכְּתָב וְלְלַמֵּד חֲכָמוֹת פִּילוֹסוֹפִיָּא וְהוּא מִחֲמַת הַבְּנָתוֹ לְמַד גַּם זֹאת בְּזִמָּן מְעַט, בְּרַבַּע שָׁנָה וְנַעֲשֶׂה דְּאֶקְטִיר גְּדוֹל וּפִילוֹסוֹף וְחָכָם בְּכָל הַחֲכָמוֹת.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפִי:

(3) צריך שיהא הוא ועירו בו במקום אחד כדי שיהיה אפשר לו לאוכלו בין השמשות לפיכך אם נתכוין לשבות ברשות הרבים

והניח עירובו ברה"י או ברה"י והניח עירובו ברשות הרבים אינו עירוב שאי אפשר לו להוציא מרשות היחיד לרה"ה בין השמשות אלא בעבירה אבל אם נתכוין לשבות ברשות היחיד או ברשות הרבים והניח עירובו בכרמלית או שנתכוון לשבות בכרמלית והניח עירובו ברשות היחיד או ברשות הרבים הרי זה עירוב שבשעת קניית העירוב שהוא בין השמשות מותר להוציא ולהכניס מכל אחד משתי הרשויות לכרמלית לדבר מצוה שכל דבר שהוא מדברי סופרים לא גזרו עליו בין השמשות במקום מצוה או בשעת הדחק: (ג) נתנו בראש הקנה או הקונדס הצומחים מן הארץ אינו עירוב מפני שמאחר שהם רכים ונוחים לקטום ויתחייב חטאת גזרו בהם (וואם הם רכים כירק עיין לעיל ריש סימן של"ו) אפילו בין השמשות אפילו במקום מצוה ואם היו תלושים ונעוצים הרי זה עירוב: (ד) נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח מבעוד יום או שנפל עליו גל אם יכול להוציאו בלא עשיית מלאכה דאורייתא הרי זה עירוב: (ה) כל המניח עירובו במקום יש לו במקום עירובו ארבע אמות לפיכך המניח עירובי תחומין שלו בסוף התחום ונתגלגל בתוך ד"א הרי זה עירוב חוץ לארבע אמות אינו עירוב: (ו) אבד עירובו או נשרף או אם היה בסוף התחום ונתגלגל חוץ לד' אמות או שהיתה תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה ה"ז עירוב שקניית העירוב בין השמשות אם ספק כשר שספק העירוב כשר והוא שיהיה לו חזקת כשרות כגון זה שהניחו שם ואירע בו ספק אבל אם לא היה לו חזקת כשרות כגון ספק אם הונח שם אם לא: (ז) כיצד עשיית עירוב אם רוצה לילך בסוף התחום או בתוכו ולהחשיך שם זה הוא עיקר מצותו ואפילו לא אמר שביתתי במקומי אלא החשיך

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקיד - זמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמר - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שם ושתק לא שנא מי שיוצא מביתו להחשיך על התחום לא שנא מי שבא בדרך וחשכה לו קונה אלפים אמה בלא אמירה ואם אינו רוצה לטרוח להחשיך שם ילך מבע"י ויניח שם מזון שתי סעודות כל אחד ואחד כפי מזונו ואם הוא חולה או רעבתן שיעורו שתי סעודות בינוניות שהם כששה ביצים מפת (ועיינ לעיל סימן שס"ח סעיף ג') או מכל דבר שמשותפין בו שיתופי מבואות ואם הוא ליפתן בכדי לאכול בו שתי סעודות סגי ואומר בזה העירוב אהיה מותר לילך למחר אלפים אמה וחוזר ולן בביתו ואפילו הכי מודדים לו תחומו ממקום עירובו שאנו רואים כאילו דר שם אבל התלמידים האוכלים אצל בעלי בתים שבתיהם בשדה וחוזרים ולנים בבית רבם מודדין להם תחומם מבית רבם שהוא מקום לינתם שהוא להם עיקר ששם היו חפצים גם לאכול אילו היה שם מזונם: (ח) אם ירצה ישלח העירוב ע"י שליח ויאמר בזה העירוב יהא פלוני מותר לילך ובלבד שלא יהא חרש שוטה וקטן או שאינו מודה בעירוב ואם שלחו ע"י חרש שוטה וקטן או עובד כוכבים או אחר שאינו מודה בעירוב אינו עירוב ואם אמר לאחר לקבלו ממנו ושלחו ע"י אחד מאלו ואפילו שלחו על הפיל או על הקוף וראה מרחוק שהגיע שם ונתנו לו הוי עירוב אף על פי שלא ראה שהניחו האחר דחזקה שליח עושה שליחותו וכן רבים שנשתתפו בעירובי תחומין ורצו לשלוח עירובם ביד אחר הרי אלו משלחין:

סדר לקויי תפלות הימני:

תַּפְּלָה קָלָג תתשכא: ומיוסד ע"פ תורה קל"ה { "בְּקָרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹקֵי צְדָקִי, בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי, חָנּוּנִי וְשָׁמַעַתְּ תַּפְּלָתִי" רבונו של עולם מלא רחמים טוב ומטיב לכל, זכני ועזרני ופתח עיני ולבי ודעתי שאזכה תמיד להסתכל על הטובות והרחבות

שאתה מטיב עמי ומרחיב לי גם בתוך הצרה והמצוקה בעצמה, אשר רק על ידי זה יש לי חיות וקיום בתוך מעוף מצוקותי וצרותי, צרות הנפש והגוף, אשר סבוני גם סבוני בתרוני והדריכוני אשר כמעט אין דרך לנטות ימין ושמאל, אשר איני יודע להיכן לברח ממני בעצמי, כי אנכי בעצמי סבותי בנפשי כל מה שעובר עלי בעוונותי הרבים ובמעשי הרעים ומחשבותי המגנות ואף על פי כן חסדך לא הסרת ממני, "חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו כי חסדך גדול עלי והצלחת נפשי משאול תחתיה" חסדך גדול עלי מאד מאד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי לולי חסדך הנפלא והנורא והנשגב אשר אתה גומל עמי בכל עת כפר אבדתי בעניי "לולי ה' עזרתה לי, כמעט שכנה דומה נפשי" ואחרי אשר חסדיך ורחמיך רבים ועצומים עלי כל כך עזרני והושיעני שאזכה להרגיש ולראות ולהכיר בכל עת חסדיך וטובותיך שאתה מטיב עמי בכל עת ובכל שעה ורגע ואזכה לראות ולמצא כל התרחבות והישועות שאתה מרחיב לי גם בתוך הצרה בעצמה רחמנא לצלן ועל ידי זה אזכה לשמח בישועתך תמיד ולהתחזק ולהתפלל לפניך תמיד יהיה אידך שיהיה ואהיה תמיד מודה על העבר וצועק לעתיד לבוא ולא יהיה בלבי שום עקמימות כלל על הנחגותיך ודרכיך הטובים והישירים והנכוחים באת ובכל מה שעובר עלי ועל כל ישראל אזכה להאמין באמונה שלמה, כי צדיק וישר אתה, כי אתה מנהיג עולמך בחסד ובריותיך ברחמים כמו שכתוב: "טוב ה' לכל ורחמינו על כל מעשיו":

תתשכב: רחם עלינו מלא רחמים, מלא חסד בכל עת, וגרש ובטל מאתנו כל מיני עקמימות שבלבנו ולא יעלה ולא יבא על לבנו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקנ"ז ❦ צָמַר מִזֶּה רִנְיָת דִּצְיָרָא "צָדִיק צָנִי מִקֻּוּהָ שִׁדְיָהּ צָחֵד מִסְפְּרֵי רַבְנָו יִהְיֶה תִיקוּן לְכָל" ❦
❦ "זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

שׁוֹם מִחֲשָׁבָה וְהִרְהוּר עַל דְּרָכֶיךָ וְהִנְהַגְוֹתֶיךָ, רַק אֲזַכֶּה לְהַבִּיט
וְלְהִסְתַּכֵּל עַל הִרְחָבוֹתֶיךָ וְנִפְלְאוֹת חֲסָדֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל עֵת
וְאֶפְלוּ בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן אֶתְּהָ מִרְחִיב לָנוּ
הִרְחָבָה בְּדַרְכֵי נִפְלְאִים וַיִּשְׁוַעוֹת גְּדוּלוֹת, מְלַבֵּד מֵה שְׂאֵנוּ
מִצָּפִים וּמִקְוִים בְּכָל עֵת שְׁתוֹצִיאֵנוּ וְתִגְאָלֵנוּ מִהִרְהָ מִתוֹךְ כָּל
הַצָּרוֹת לְגַמְרֵי וְתוֹשִׁיעֵנוּ יִשְׁוַעָה שְׁלֵמָה חֵישׁ קַל מִהִרְהָ:

תַּת־שַׁכְנָ: אָבִינוּ אָב הַרְחָמָן חוֹמַל דְּלִים, מוֹשִׁיעַ בְּעֵת צָרָה, יְהִמוּ
מֵעִיד וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ עֵתָה בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת עֲנֵנוּ ה' עֲנֵנוּ
כִּי בַצָּרָה גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ, צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֵזְרַת יִשְׂרָאֵל, וְעֲזָרְנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִפְּנֵם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכָל מֵה
שְׁעוֹזֵב עָלֵינוּ בְּעֵתִים הֵלֵלוּ, כִּי אֶתְּהָ יוֹדַע מְרִירוֹת הַצָּרוֹת
הַכְּפוּלוֹת שְׁעוֹזְבֵי עֵתָה עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל
צָרוֹתֵינוּ אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַד הַנֶּפֶשׁ עוֹד הֵם מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים חַם
וְשָׁלוֹם לְעַקְמָם לְבַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִרְהַר אַחַר מִדּוֹתֶיךָ חַם וְשָׁלוֹם
וְלִפְנֵם בְּאֲמוּנָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה חַם וְשָׁלוֹם, וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ רַחֲמֵם
עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבָנוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ,
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְחוּסָה בְּרַב רַחֲמֶיךָ עַל כָּל נֶפֶשׁ
וְנֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִפֹּל שׁוֹם אֶחָד מִהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי כָּל
מֵה שְׁעוֹזֵב עֵתָה עַל יִשְׂרָאֵל, רַק אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה נִתְחַזַּק
וְנִתְעוֹרַר כְּלָנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנִעֲתִיר וְנִתְפַּלֵּל
וְנִצְעַק אֵלֶיךָ עַד שְׁתַּעַנְנוּ, וְנִדַּע וְנִאֲמִין בְּהֶאֱמַת כִּי לֹא תַעֲזוּב
אוֹתָנוּ לְעוֹלָם חַם וְשָׁלוֹם כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "כִּי לֹא יִטַּשׁ ה' עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
לֹא יַעֲזוּב" וְנִאֲמַר: "כִּי לֹא יִטַּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי
הוֹאִיל ה' לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם עֲזָרְנוּ אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכִפַּר עַל חַטָּאתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרֵי כִּי

והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

תפלה קלד תתשכד: {מיוסד ע"פ תורה ר"ז} "יודוך ה' כל מעשיך
וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו, וכבוד הדר מלכותו" רבוננו
של עולם רב חסד ואמת רחם עלי ושמרני והצילני מדבורים רעים
ובפרט מלשון הרע, שלא אדבר שום דבור רע על שום בר ישראל
שבְּעוֹלָם אֶפְלוּ עַל הַקָּטָן שֶׁבְקַטָּנִים וְהַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים, מְכַל שֶׁכֵּן
וְכָל שֶׁכֵּן עַל צְדִיקֵי וְחַסִּידֵי [וּבְשָׂרֵי] הַדּוֹר הָעוֹסְקִים בְּעֲבוּדְתְךָ רַחֵם
עָלַי וְשָׁמְרָנִי וְהַצִּילֵנִי שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוֹר נֶגֶד כְּבוֹדֶם חַם
וְשָׁלוֹם בֵּין בְּפָנֵיהֶם בֵּין שְׁלֵא בְּפָנֵיהֶם אֱלֹקֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתֵי
מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדָם, וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכֹל
תְּהִיָּה:

תתשכה: מרא דעלמא כלא, רחם עלי ואל תשחיתני הצילני מריב
ומחלקת, חוסה על נפשי ושמרני שלא אטעה את עצמי לומר
שהוא מצוה לדבר על אלו האנשים, כי איני חפץ במצות כאלו,
לא הן ולא שְׁכָרָן חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחָנוּ, וְנִשְׁמוֹתֵנוּ, וְהַצִּיל
אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִלְּשׁוֹן הָרָע וּמִחֲלָקֶת, וּבְפָרֵט בְּעֵינֵי
הַמְּחַלְקֵת הַשְּׂכִיחַ עִכְשׁוּ בֵּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְאַנְשֵׁיהֶם, וְקַטְגוֹרֵיָא בֵּין
הַתְּלִמֵּידי חֲכָמִים וְאַנְשֵׁיהֶם: